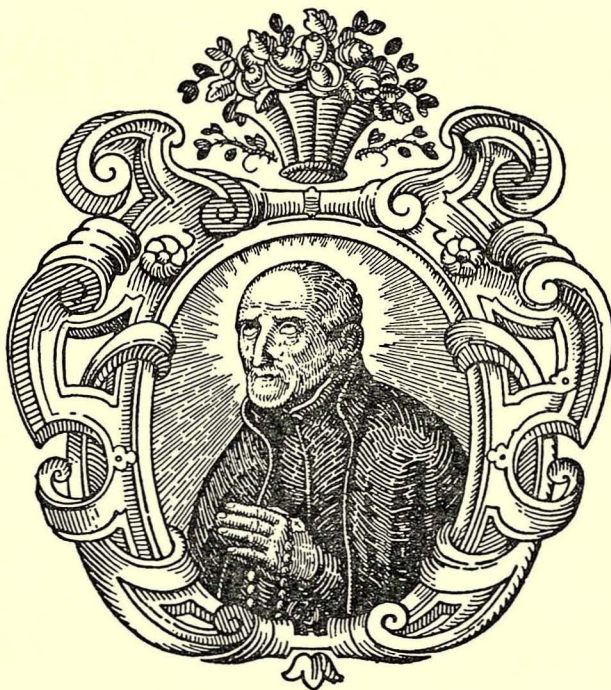

GOIGS A LLAOR DE SANT ALONSO RODRÍGUEZ

GERMÀ COADJUTOR DE LA COMPANYIA DE JESÚS, PORTER DEL COL·LEGI DE MONTI-SION
DE LA CIUTAT DE MALLORCA

Puix teniu bona escomesa
per qualsevol venidor,
*ensenyau-nos amb dolcesa
sempre a dir: Ja vénc, Senyor!*

Per naixença i per ofici
mercader segovià,
no guanyau cap benefici
ni en negocis ni en la llar.
Vos esclafa la viudesa,
pels fills morts la greu tristor.
*Ensenyau-nos amb dolcesa
sempre a dir: Ja vénc, Senyor!*

Un seguit de desventures
suportau més de trenta anys:
Déu vos crida amb proves dures
a cercar nous viaranys.
A la fi tanta amarguesa
es mudà en conversió.
*Ensenyau-nos amb dolcesa
sempre a dir: Ja vénc, Senyor!*

Com voleu la Companyia
de Jesús pel nou camí!
Pregau dia rera dia;
vos refuen, i a la fi
vostra súplica és admesa
per germà coadjutor.
*Ensenyau-nos amb dolcesa
sempre a dir: Ja vénc, Senyor!*

A Mallorca se us envia
com a fill obedient,
i serà la porteria
de Monti-Sion naixent
santa escola de puresa,
de constant oració.
*Ensenyau-nos amb dolcesa
sempre a dir: Ja vénc, Senyor!*

Quan repiquen a la porta
obriu a Crist ben de ver;
i Maria us reconforta
quan pujau cap a Bellver:
és la Mare qui amb tendresa
vos eixuga la suor.
*Ensenyau-nos amb dolcesa
sempre a dir: Ja vénc, Senyor!*

Doctor humil, que Déu mostràveu
enc que fóssiu el porter,
i la meta senyalàveu
al zelós Pere Claver!
De quina alta saviesa
a tothom donau lliçó!
*Ensenyau-nos amb dolcesa
sempre a dir: Ja vénc, Senyor!*

Valorau del nostre poble
sofriments, llengua i seny;
el petit, l'humil i el noble
sants consells de vós ateny:
tot ens dóna la certesa
que sou nostre per amor.
*Ensenyau-nos amb dolcesa
sempre a dir: Ja vénc, Senyor!*

Cap a la Terra promesa
siau-nos guia i patró:
*ensenyau-nos amb dolcesa
sempre a dir: Ja vénc, Senyor!*

Lletra: Mn. Pere-Joan Llabrés i Martorell.

Música: Baltasar Bibiloni i Llabrés.

V/. Feliç el criat que l'amo trobarà vetlant.

R/. Per poder obrir la porta totd'una que tocarà.

PREGUEM

Déu, Pare dels humils, que santificàreu a la nostra terra el germà Alonso perquè fos per a tothom model de docilitat a la vostra veu i mestre espiritual d'oració, feis que, seguint el seu exemple, estiguem sempre a punt per obrir de pinte en ample la porta del nostre cor a Jesús, el vostre Fill, que amb Vós viu i regna pels segles dels segles. R/. Amén.

Puix te- nui bo- naes- co- me- sa per qual- se- vol ve- ni-

doc, en- se- nyau- nos amb dol- ce- sa sem- pre a

dir: ja vénc, Se- nyor! Per mai- xon- çai per o- fi- ci

merca- der se- g- vi à, no qua- nyucap bene- fi- ci ni en- negocis ni en la llax.

Vos es- cla- fa la viu- de- sa, pels fills morts la greu tris- tor.

NOTA HISTÒRICA

Alonso Rodríguez i Gómez de Alvarado va néixer a Segòvia probablement el 25 de juliol del 1531. Son pare Diego era mercader de llanes i teixits.

D'adllescent anà a estudiar a Alcalà, però hagué de retornar a ca seva perquè son pare morí i se'n va haver d'encarregar del negoci familiar. Als vint-i-set anys es casà i tingué tres fills. Morí la dona, moriren els fills i a la fi també sa mare. Aquest caramull de desgràcies familiars i l'esfondrament del negoci, el capficaren en una profunda crisi espiritual a l'edat de més de trenta anys. D'una conversió radical neix la seva vocació a la Companyia de Jesús, però els jesuïtes de Segòvia no el volen admetre.

Deixats tots els béns que li quedaven, s'encamina decididament a València on espera esser admès a la Companyia pel seu antic director espiritual P. Luis de Santander. Després d'esperar pacientment i de suportar proves dures, el Provincial P. Cordeses a la fi l'acull a la Companyia: «Vaya, recibámoslo para santo», com a germà coadjutor.

Comença el noviciat a València dia 31 de gener de 1571, però el següent mes d'agost és enviat al Col·legi de Monti-Sion de Mallorca, on arriba el dia 10. Aquí professa dia 5 d'abril del 1573, en mans del P. Bartomeu Coch, segon Rector de Monti-Sion i vertader artífex de la fundació jesuítica a la Ciutat de Mallorca, pare espiritual del futur sant.

El germà Alonso passa més de 46 anys de la seva vida a Monti-Sion, ocupat sobretot de la porteria. A Mallorca, tothom el coneix com aquell porter que vivia sempre a la presència de Déu i que, quan tocaven a la porta, responia totd'una, com ell mateix ens diu: «¡Ya voy, Señor!».

Home d'oració constant, de mortificació exemplar, d'una vida mística extraordinària, es convertí ben aviat en mestre espiritual dels qui amb ell conviuen o anaven a la porteria de Monti-Sion: estudiants, cavallers, gent del poble. Per manament dels superiors, va escriure les seves vivències espirituals pel bé dels seus germans. Entre els qui el tenien com a guia en la virtut, hem de destacar Sant Pere Claver, que d'Alonso va rebre l'empenta per dedicar-se a la tasca missionera a Amèrica quan estudiava filosofia a Monti-Sion (1605-1608).

Era devotíssim de la Mare de Déu, «la meva Maria» com l'anomenava filialment, i defensor ardent de la seva Puríssima Concepció. Ella li eixugà la suor del front quan pujava la costa del castell de Bellver.

Estimà el nostre poble i s'hi compenetrà entranyablement. Poc abans de morir va veure con Jesús li mostrava tota l'illa, la Ciutat i els pobles, i li predeia que en seria un gran protector.

Morí santament la vigília de Tots Sants, el 31 d'octubre del 1617, i totd'una va ser aclamat com a sant pel nostre poble. El Gran i General Consell de Mallorca el declarà Patró el 1632. Fou beatificat el 1825 pel Papa Lleó XII, i el 15 de gener del 1888 Lleó XIII el va canonitzar, juntament amb el seu deixeble Pere Claver.

Dos anys després de la canonització ja se li dedicà la nova església del Pont d'Inca, erigida com a parròquia el 1913. L'any 1938 l'Arquebisbe-Bisbe Josep Miralles el féu titular de la primera parròquia que erigí a l'eixampla de Ciutat.

Bernadí Seguí i Mairata, S.I.